

BÖLÜM 18

Tırnak Yiyen Çocuğa Nasıl Davranmalıyım?

Hasan Akın TAHILLIOĞLU¹

GİRİŞ

Başlıktaki soru aslında pek çok ailenin zihnini meşgul etmektedir. Bu soru zihinlerde belirse de sorunun cevabı çoğunlukla aileler tarafından bulunamamaktadır. Tırnak yeme davranışı -diğer bir ismiyle “onikofaji”- aslında çoğunlukla aileler tarafından görmezden gelinen bir davranış olup sadece küçük çocuklarda gözlenmeyip aynı zamanda büyük çocuklar, ergenler ve yetişkinlerde de sıklıkla gözlenen bir davranıştır.

TANIMI NEDİR?

Peki, tırnak yeme davranışı nasıl tanımlanmaktadır? Bir bireyin parmaklarını dudaklarına götürüp tırnak kenarındaki dokuları veya tırnakları diş ve dudaklarıyla koparması ve yutması davranışı tırnak yeme olarak isimlendirilir. Bir başka tanımlama da ‘bir veya daha fazla parmağı ağza sokmak ve dişlerle tırnağı ısırma’ şeklindedir. Bu davranış her zaman bir psikolojik veya fiziksel rahatsızlığa işaret etmeyebilir. Ancak normal veya problemlili tırnak yeme davranışının sınırı net değildir. Sağlıklı çocuklarda tırnak yeme davranışı uzun süre devam etmeyip geçici olarak ortaya çıkmaktadır. Problemlili tırnak yeme davranışında ise hem sıklık hem süre hem de davranışın yoğunluğu daha fazla düzeyde görülmektedir.

¹ Uzm. Dr., İzmir Çiğli Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Çocuk Psikiyatrisi Kliniği, tahillioglu@gmail.com
ORCID iD: 0000-0002-3952-3672

Sonuç olarak; tırnak yeme davranışı göz ardı edilse de kolay şekilde çözüm bulunamayan tekrarlayıcı problemlili bir davranıştır. Bu davranışın üstesinden gelmede öncelikle sabırlı olmak ve sorunu ciddi şekilde ele almak gereklidir. Ebeveynler bu noktada çocuk psikiyatrisi ve dermatoloji alanındaki hekimlere zamanında başvurup profesyonel destek alırlarsa bu davranışın çocuklarında yaratacağı tıbbi/fiziksel ve psikiyatrik sorunların önüne geçebilme noktasında avantaj elde edeceklerdir. Tırnak yiyen bir çocuğu cezalandırmak veya sürekli tırnak yememesi yönünde uyarmak davranışın azalmasına hiç katkıda bulunmazken uygun davranışçı yöntemlerin ve yaklaşımların sergilenmesi ve altta yatan psikiyatrik problemin tedavisi sorunun üstesinden gelmede en önemli basamakları oluşturmaktadır.

KAYNAKLAR

1. Baydaş, B., Uslu, H., Yavuz, I., Ceylan, I., & Dağsuyu, I. M. (2007). Effect of a chronic nail-biting habit on the oral carriage of Enterobacteriaceae. *Oral microbiology and immunology*, 22(1), 1-4. <https://doi.org/10.1111/j.1399-302X.2007.00291.x>
2. Erensoy A, Kuk S (2009) Bir ilköğretim okulu birinci sınıf öğrencilerinde enterebius vermicularis taraması. *Fırat Tıp Derg.* 14:52-55.
3. Foster L. G. (1998). Nervous habits and stereotyped behaviors in preschool children. *Journal of the American Academy of Child and Adolescent Psychiatry*, 37(7), 711-717. <https://doi.org/10.1097/00004583-199807000-00010>
4. Ghanizadeh A. (2008). Association of nail biting and psychiatric disorders in children and their parents in a psychiatrically referred sample of children. *Child and adolescent psychiatry and mental health*, 2(1), 13. <https://doi.org/10.1186/1753-2000-2-13>
5. Ghanizadeh, A., & Mosallaei, S. (2009). Psychiatric disorders and behavioral problems in children and adolescents with Tourette syndrome. *Brain & development*, 31(1), 15-19. <https://doi.org/10.1016/j.braindev.2008.03.010>
6. Ghanizadeh A. (2011). Nail biting; etiology, consequences and management. *Iranian journal of medical sciences*, 36(2), 73-79.
7. Ghanizadeh, A., & Shekoohi, H. (2011). Prevalence of nail biting and its association with mental health in a community sample of children. *BMC research notes*, 4, 116. <https://doi.org/10.1186/1756-0500-4-116>
8. Karabekiroğlu K. (2018) Oyun Dönemi Ruh Sağlığı ve Hastalıkları. İşeri E., Güney E. & Taş Torun Y. (ed) *Oyun Döneminde Aile Danışmanlığı: Sık Sorulan Sorular* (ss.181-203) Türkiye Çocuk ve Genç Psikiyatrisi Derneği Yayınları: 10, Ankara.
9. Kaya M, Özel Özcan Ö, Kaya B. (2006) Malatya il merkezinde farklı sosyoekonomik koşullardaki ilköğretim okulu öğrencilerinde ruhsal uyum taraması. *Anadolu Psikiyatri Dergisi* 7:157-161.
10. Leonard, H. L., Lenane, M. C., Swedo, S. E., Rettew, D. C., & Rapoport, J. L. (1991). A double-blind comparison of clomipramine and desipramine treatment of severe onychophagia (nail biting). *Archives of general psychiatry*, 48(9), 821-827. <https://doi.org/10.1001/archpsyc.1991.01810330045007>
11. Leung, A. K., & Robson, W. L. (1990). Nailbiting. *Clinical pediatrics*, 29(12), 690-692. <https://doi.org/10.1177/000992289002901201>

12. Long, E. S., Miltenberger, R. G., Ellingson, S. A., & Ott, S. M. (1999). Augmenting simplified habit reversal in the treatment of oral-digital habits exhibited by individuals with mental retardation. *Journal of applied behavior analysis*, 32(3), 353–365. <https://doi.org/10.1901/jaba.1999.32-353>
13. Magid, M., Mennella, C., Kuhn, H., Stamu-O'Brien, C., & Kroumpouzou, G. (2017). Onychophagia and onychotillomania can be effectively managed. *Journal of the American Academy of Dermatology*, 77(5), e143–e144. <https://doi.org/10.1016/j.jaad.2017.06.154>
14. Pacan, P., Grzesiak, M., Reich, A., & Szepietowski, J. C. (2009). Onychophagia as a spectrum of obsessive-compulsive disorder. *Acta dermato-venereologica*, 89(3), 278–280. <https://doi.org/10.2340/00015555-0646>
15. Ravindran, A. V., da Silva, T. L., Ravindran, L. N., Richter, M. A., & Rector, N. A. (2009). Obsessive-compulsive spectrum disorders: a review of the evidence-based treatments. *Canadian journal of psychiatry. Revue canadienne de psychiatrie*, 54(5), 331–343. <https://doi.org/10.1177/070674370905400507>
16. Ronen, T., & Rosenbaum, M. (2001). Helping children to help themselves: A case study of enuresis and nail biting. *Research on Social Work Practice*, 11(3), 338–356.
17. Shetty, S. R., & Munshi, A. K. (1998). Oral habits in children--a prevalence study. *Journal of the Indian Society of Pedodontics and Preventive Dentistry*, 16(2), 61–66.
18. Silber, K. P., & Haynes, C. E. (1992). Treating nailbiting: a comparative analysis of mild aversion and competing response therapies. *Behaviour research and therapy*, 30(1), 15–22. [https://doi.org/10.1016/0005-7967\(92\)90091-t](https://doi.org/10.1016/0005-7967(92)90091-t)
19. Singal, A., & Daulatabad, D. (2017). Nail tic disorders: Manifestations, pathogenesis and management. *Indian journal of dermatology, venereology and leprology*, 83(1), 19–26. <https://doi.org/10.4103/0378-6323.184202>
20. J Stein, D., & A Phillips, K. (2014). Pros and Cons of the new DSM-5 Chapter of Obsessive-Compulsive and Related Disorders. *Current Psychiatry Reviews*, 10(4), 325–329.
21. Tanaka, O. M., Vitral, R. W., Tanaka, G. Y., Guerrero, A. P., & Camargo, E. S. (2008). Nailbiting, or onychophagia: a special habit. *American journal of orthodontics and dentofacial orthopedics : official publication of the American Association of Orthodontists, its constituent societies, and the American Board of Orthodontics*, 134(2), 305–308. <https://doi.org/10.1016/j.ajodo.2006.06.023>
22. Williams, T. I., Rose, R., & Chisholm, S. (2007). What is the function of nail biting: an analog assessment study. *Behaviour research and therapy*, 45(5), 989–995. <https://doi.org/10.1016/j.brat.2006.07.013>
23. Winebrake, J. P., Grover, K., Halteh, P., & Lipner, S. R. (2018). Pediatric Onychophagia: A Survey-Based Study of Prevalence, Etiologies, and Co-Morbidities. *American journal of clinical dermatology*, 19(6), 887–891. <https://doi.org/10.1007/s40257-018-0386-1>
24. Yolga Tahiroğlu A. & Kuygun Karcı C. (2018) Oyun Dönemi Ruh Sağlığı ve Hastalıkları. İşeri E., Güney E. & Taş Torun Y. (ed) *Oyun Döneminde Basamaklıp Davranış Bozukluğu ve Yineleyici Davranışlarla Giden Diğer Bozukluklar* (ss.489-498) Türkiye Çocuk ve Genç Psikiyatrisi Derneği Yayınları: 10, Ankara.